

Недостатнім виявляється і вміст гумусу у верхніх горизонтах. Водневий показник зміщено в лужний бік – ця риса є характерним явищем для порушених та антропогенно-глибоко перетворених ґрунтів. Наявність будівельного сміття та залишків цементу на поверхні ґрунту будівельних майданчиків також сприяє зміщенню рівня рН у лужний бік.

Кількість ентомофауни в межах впливу будівельних майданчиків значно зменшена порівняно з непорушеними територіями. Це пояснюється безпосереднім впливом техніки, що задіяна в будівництві, надмірним переуцільненням ґрунту, його значним підлужненням, засміченням будівельним сміттям тощо.

Слід звернути також увагу на те, що на будівельних майданчиках під час підготовки і будівництва накопичується величезна кількість будівельного сміття, яке створює додаткове навантаження на міські екосистеми.

На сьогоднішній день існує два шляхи утилізації будівельних відходів:

- поховання на спеціально відведених полігонах і звалищах;
- повна переробка за допомогою спеціальної дробильної техніки.

До недавнього часу єдиним шляхом утилізації будівельних відходів був перший варіант. Але такий спосіб утилізації створює масу екологічних проблем. В першу чергу – відчуження земельних площ під звалища будівельного сміття. Крім того, вартість прийому будівельних відходів на полігони коливається від 6 до 10,0 доларів за 1 м³ без урахування витрат на транспортування. Тому ми пропонуємо використання переробки будівельних відходів як найбільш екологічно доцільний спосіб.

ПРИЙОМИ ІНТЕГРАЦІЇ ПРИРОДНОГО І ШТУЧНОГО СЕРЕДОВИЩА В ОРГАНІЧНІЙ АРХІТЕКТУРІ ХХ СТОЛІТТЯ

А.С. Нижник, магістрант

О.В. Чемакіна, канд. арх., доцент

Національний авіаційний університет, Київ, Україна

Актуальність теми. Органічна архітектура - це новий підхід в проєктуванні, в основі якого лежить взаємодія трьох основних чинників: людина, функція, оточення. Для сучасної архітектури характерно розмаїття стильових пошуків, концепцій, творчих методологій, але серед них можна виділити органічний підхід, спрямований на вивчення і впровадження в архітектуру закономірностей живої природи. На сьогоднішній день багато об'єктів які створені на основі органічного підходу і які визначається архітекторами і теоретиками, як екологічна архітектура, яка є прикладом інженерного удосконалення архітектурних об'єктів на основі використання природних ресурсів з метою створення комфортного середовища співіснування людини і природи.

Мета. Визначення принципів формоутворення і прийомів інтеграції архітектурних об'єктів з природним ландшафтом в „органічній архітектурі” ХХ століття.

Основні результати дослідження. Витоки органічної архітектури закладено американським архітектором Л.Г. Саллівеном. Він мав на увазі прагнення до органічної цілісності архітектурного об'єкту й взаємозв'язку частин. Ідеї Л. Саллівена були розвинені його учнем Франком Ллойдом Райтом, який і обґрунтував теоретичні основи „органічної архітектури”. Ф. Л. Райт висунув кілька принципів, на яких повинне ґрунтуватися архітектурне формоутворення: тривалість й інтеграція, узгодження об'єкта з ландшафтом, використання відкритого плану, правильне використання природних будівельних матеріалів, а також створення природної живої архітектури „з середини назовні”, ідеалом якої є цілісність.

На початку ХХІ ст. органічна архітектура залишається однією з потужних сучасних напрямів. Сучасні архітектори, що наслідують принципи органічної архітектури в проектуванні, – Б.Принс, Р.Коппенрат, К.Келлог, Л.Фьюмора, Брюс Гофф, Ахо Роберт, А. Гельмут, А. Говард, Саламін Ференс, Джованні Д'Амброзио, Леонардо Риси, Ренцо П'яно та багато інших.

Аналізуючи творчу діяльність архітекторів – прихильників органічної архітектури, можливо виділити основні принципи архітектурного формоутворення: єдність внутрішнього простору будинку; єдність оточуючого ландшафту і архітектури; єдність архітектури і людини; єдність функцій і архітектурної форми.

Органічна архітектура демонструє також широкий спектр прийомів інтеграції архітектури і природного ландшафту. Єдність будівлі і ландшафту досягається такими прийомами, як:

- застосування природних матеріалів в архітектурі;
- залучення природних компонентів (рослинності і води) до формоутворення;

- використання природного рельєфу в архітектурі;
- відповідності архітектурних форм місцевому клімату;
- забезпечення зв'язку внутрішнього простору будівлі з оточуючим середовищем

Яскравим прикладом природного і штучного в органічній архітектурі є величезні зелені дахи від 50 тисяч квадратних метрів. Проект італійського архітектора Ренцо П'яно. Концепція проекту така - підняти ландшафт парку вгору, а саму будівлю як би опустити вниз.

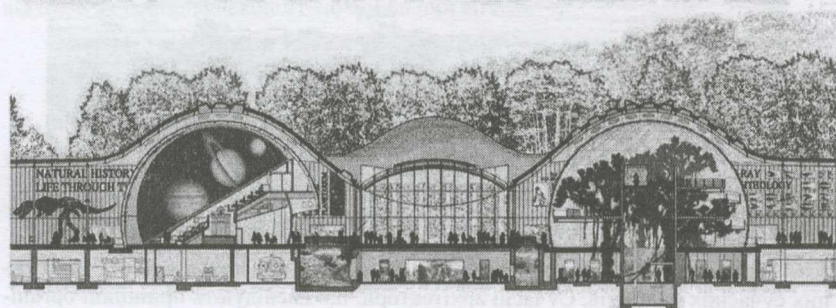
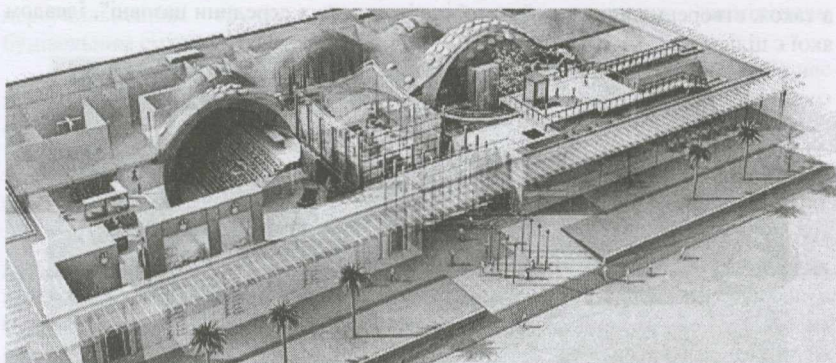

Рис. 1. Проект музею в Сан-Франциско

Висновки. Дослідженням доведено, що кожна форма в органічній архітектурі розглядається як живий організм, що розвивається відповідно до закону свого власного існування, свого власного особливого порядку, у гармонії з функціями й природнім оточенням, як рослина або інші живі організми. Виявлено основні принципи формування „органічної” архітектури, серед яких найважливішим є принцип єдності оточуючого ландшафту і архітектури.